

56 - 209a

1690. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου, περὶ διεκδικήσεως γονικοῦ, ἐν 56a, σ. 122 - 123.

«...πρεζεντάροντας ὁ ἄνωθεν Γ. τὸ προικοσύμφωνον τοῦ πατρός του καὶ τὸ ἴδιον προῖγμα νᾶναι προυκὶ τὲς μάννας του καὶ τὸ προικοσύμφωνον νᾶναι συντεσενᾶδο. Διὰ τοῦτο... κράζου, κρίνου καὶ ἀποφασίζου νὰ παίρνη ὁ ἄνωθεν Γ. τὸ ἴδιον κλεισμα ὡς προυκὶ τῆς μάννας του καὶ νὰ δώνη ὅ,τι γράφει τοῦ στρουμέντο καὶ ἂν ἔχον κόπους... εἰς τὸ ἴδιον προῖγμα νὰ τῶν τοὺς πληρώνη ὁ ἴδιος».

57 - 218a

1694. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπου Μυκόνου, ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου, περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας, ἐν 56a, σ. 126 - 129.

(Ἡ διεκδικουμένη κληρονομία τοῦ Πιέρρου ἦτο ἀρχικῶς διπλοκοντετζιονάδα τῆς μητρός του καὶ συζύγου τοῦ ἐνάγοντος, ἧτις εἶχε κληρονομηθῆ ἔξ Ἰσού παρὰ τῶν τέκνων τῆς, τοῦ Πιέρρου καὶ τῆς ἀδελφῆς του, ἧται τῆς μητρός τοῦ ἐναγομένου. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρίζεται ὡς κληρονόμος τοῦ Πιέρρου ὁ ἐναγόμενος ἀνεψιός του καὶ ὅχι ὁ ἐνάγων πατήρ του. Καὶ τοῦτο ἀφ' ἐνός μὲν, διότι τὸ προικοσύμφωνον τῆς συζύγου τοῦ ἐνάγοντος ἦτο κοντετζιονᾶδο, δηλ. ἡ προίξ τῆς ἔδει ἀπαραιτήτως νὰ περιέλθῃ εἰς τὰ τέκνα τῆς, ἢ, ἄλλως, τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τῆς· ἀφ' ἑτέρου δέ, καθόσον, ἐπιπροσθέτως ὁ υἱός τῆς Πιέρρος, ὁ κληρονομούμενος, τὸ ἀδελφομοίρι του ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ κληρονομίας τῆς μητρός του, εἶχε συστήσει ὡς προῖκα ἐπίσης κοντετζιονάδα εἰς τὴν ἀδελφὴν του ταύτην, ἧτις ἔδει κατὰ νόμον νὰ περιέλθῃ εἰς τὸν ἐναγόμενον υἱόν τῆς).

58 - 228a

1696. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου, περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας, ἐν 56a, σ. 140 - 143.

(Ὁ ἐναγόμενος μετὰ τῆς συζύγου του εἶχον προικίσει μίαν θυγατέρα των Μ. Εἰς τὸ πρὸς ταύτην προικοσύμφωνον εἶχον θέσει τὸν ὅρον, ὅτι ἐὰν ἐκ τοῦ γάμου τῆς Μαρίας ἤθελον γεννηθῆ τέκνα, ἀλλὰ ταῦτα ἤθελον ἀποθάνει, τὰ προικιζόμενα νὰ περιέρχωνται εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τῆς. Ὁ ἐνάγων καὶ ἡ ἀδελφὴ του εἶναι ἀνεψιοὶ τῆς συζύγου τοῦ ἐναγομένου. Φαίνεται Ἐπετηρὶς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, Τόμος ΑΘ' - Μ'

ὅτι ἡ Μ. ἢ εἶχεν ἀποθάνει ἄτεκνος, ἢ ὅτι τὰ τέκνα τῆς ἀπέθανον. Κατ' ἀκολουθίαν, ἢ συσταθεῖσα πρὸς τὴν Μ. προῖξ κατὰ τὰ ἀντικείμενα αὐτῆς τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς προικῶας περιουσίας τῆς μητρός τῆς (γονικὰ) ἐπανῆλθον μετὰ τὸν θάνατον τῆς Μ. εἰς τὴν κυριότητα τῆς μητρός τῆς καὶ συζύγου τοῦ ἐναγομένου, συμφώνως πρὸς τὸν ὅρον τοῦ προικοσυμφώνου. Δεδομένου δὲ ὅτι πάντα τὰ λοιπὰ τέκνα τοῦ ἐναγομένου εἶχον προαποβιώσει τῆς μητρός των καὶ συζύγου του, εἰς ἣν εἶχε ἐπανέλθει ἡ προῖξ τῆς Μ., ὡς γονικὴ τῆς περιουσία, ὁ ἐνάγων καὶ ἡ ἀδελφὴ του, ὡς ἀνεψιοὶ τῆς συζύγου τοῦ ἐναγομένου καὶ πλησιέστεροι ταύτης συγγενεῖς, εἶναι κατὰ νόμον οἱ κληρονόμοι τῆς καὶ ὄχι ὁ ἐναγόμενος σύζυγός τῆς).

59 - 232a

1697. Προικοσύμφωνον ἐν Ἀπειράνθω Νάξου, ἐνώπιον ἱερομονάχου,

ἐν 195a, σ. 272 - 277.

«...ἐνεφανίσθησαν τὰ δύο μέρη ταῦτα, τὸ ἐν μέρος ὁ ἐντιμότατος ἅγιος πρωτοπαπᾶς Νικολὸς μὲ τὴν προσβυτέρου του, τὸ δὲ ἄλλο μέρος ὁ κὺρ μάστρο - Ἰωάννης καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ κυρὰ Εἰρήνη. Ταῦτα τὰ ἄνωθεν μέρη ἤρθασιν εἰς σὲ ἀντίβασι καὶ λόγον ὁμοιωθείας, λέγοντας ὁ ἄνωθεν πρωτοπαπᾶς πῶς ἔχει υἱὸν ὀνόματι Γ., ὁ δὲ κὺρ Ἰω. θυγατέρα ὀνόματι Π. Ἔτσι γυρεύει καὶ θέλει ἐξ οἰκείας του βοικῆς καὶ θελήσεως ὁ ἄνω Γ. τὴν ἄνωθεν κυρὰ Π. θέλοντας καὶ αὐτὴ διὰ νόμιμος καὶ Θεοῦ θέλοντος νὰ ἐνωθοῦν ἀμφοτέρω εἰς γάμον πρῶτον... δεῦτερον δὲ καὶ ἀπὸ χάριν προικὸς δίδει ὁ κὺρ Ἰω. καὶ ἡ γυνὴ ντου τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Π. πρῶτο μὲν τὸ σπίτι... Ἀρχὴ καὶ τοῦ ἀνδρός. Δίδει καὶ ὁ πρωτοπαπᾶς τοῦ υἱοῦ ντου Γ. πρῶτον μὲν τὴν ἐκκλησίαν μὲ τὰ ἱερὰ ὄλα... μὲ τὰ πράγματα αὐτῆς τὰ ψυχικά, ἡγουν τῆς ἐκκλησίας... καὶ ἔξι ζᾶ καματερὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ αὐτὰ μὲ τούτην τὴν κοντετζιόν: νὰ εἶναι πάντα μνημονεμένοι οἱ ἄνωθεν. Καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ τὰ πράγματα, ὡς ἄνωθεν, ἔως ζῆ ὁ παπᾶς, νὰ εἶναι καὶ νὰ ἔχη ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀπὸ τὰ πράγματά τῆς τὰ ψυχικά ὄλην τὴν ἐμισὴ νινδροάδα ἔως τὴν ζωὴν του καὶ ἀποθανῶντας τοῦ παπᾶ, ὄλα ὡς ἄνωθεν ἐδικά ντου, μὲ τοῦτο: νὰ μὴν ἐμπορῆ νὰ ξεχωρίση κανένα πράγμα ἀπ' ὅ,τι γράφει τῆς ἐκκλησίας τὰ ψυχικά νὰ δώκη ἄλλονοῦ του παιδιοῦ, μήτε τὴν ἐκκλησίαν νὰ βάλῃ εἰς θηλυκόν του παιδίον, παρὰ μόνου εἰς ἀρσενικόν πού θέλει κάμει παπᾶ, νὰ εἶναι ὄλη ἡ ἐκκλησία μὲ τὰ ψυχικά τῆς πράγματα. Εἰ δέ, καὶ ὁ Θεὸς μὴν τὸ δώση, καὶ δὲν κάμη ἀρσενικόν παιδί ὁ Γ. παπᾶ ἢ καὶ ὀλότελα νὰ μὴν κάμη ἀρσενικόν, πάλε καὶ κάμη ὁ Πέτρος ἀρσενικόν παιδί παπᾶ, ἀποθανῶντας τοῦ Γ. νὰ τοῦ τὴν δώνῃ τὴν ἐμισὴ ἐκκλησίαν μὲ τὰ ἐμισὰ πράγματα καὶ τὴν ἄλλη ἐμισὴ νὰ τὴν δώνῃ αὐτὸς ἄλλονοῦ του παιδιοῦ καὶ νὰ πηγαίῃ ἀπὸ παπᾶ ἔως παπᾶ πάντα καὶ εἰς

